

Tekst 3

Ik heb niets te verbergen

(1) Het zorgen voor veiligheid is een kerntaak van de staat. Die veiligheid staat door de snelle ontwikkeling van technologie aan alle kanten onder druk. Op internet zijn met één muis-klik grote hoeveelheden informatie voor individuen en veiligheidsdiensten beschikbaar. Het verzamelen ervan is daarmee een prominent aspect geworden van het werk van veiligheidsdiensten. Dat is begrijpelijk. Sterker nog, het zou nalatig zijn wanneer zij deze informatiebronnen links zouden laten liggen.

(2) Toch is er veel ophef over het Prism-programma¹⁾. Veel reacties waren simplistisch en schematisch. Tegenover het bekende 'Big Brother' argument ('De politiestaat is op komst!') staat geheid de al even oppervlakkige reactie 'maar ik heb toch niets te verbergen'. De relatie tussen privacy en veiligheid wordt in louter zwart-wittegenstellingen geschetst. Maar hoe verhoudt privacy zich echt tot veiligheid?

(3) In het beroemde essay *I've got nothing to hide and other misunderstandings of privacy* richt de Amerikaanse hoogleraar recht en privacydeskundige Daniel Solove zich op dit veel geopperde argument. Mensen die zich niet druk maken, zeggen: "Ik heb niets te verbergen."

Die redenering reduceert volgens Solove privacy tot iets van minimale waarde, wat in een strijd met veiligheid altijd het onderspit delft. In haar meest extreme vorm is de weerlegging echter eenvoudig: iedereen heeft wel iets te verbergen. Probeer maar eens de vraag: "Vind je het

goed als ik naaktfoto's van jou verspreid?"

(4) In discussies over veiligheid ligt het vaak genuanceerder. Het gaat dan volgens Solove niet over alle persoonlijke informatie, maar slechts over het type informatie dat overheden zullen verzamelen, zoals over internetactiviteiten. De inbreuk op privacy is dan minimaal en het gevaar van terrorisme van veel groter belang – 'Ach, die controle op die paar e-mailtjes die ik verstuur. Als ik daar een aanslag mee kan voorkomen?' In deze vorm is 'Ik heb niets te verbergen' een sterk argument. Het veronderstelt dat privacy alleen maar gaat over het verhullen van iets slechts waarvan we niet willen dat anderen het weten of dat anderen niets aangaat. Maar de discussie over privacy kan dan verzanden in een debat over wat mensen wel en niet geheim mogen houden.

(5) Solove stelt dat privacy meer is dan een recht op geheimhouding. Privacy omvat allerlei verschillende zaken die samengaan met juist en onjuist gebruik van persoonlijke informatie. Stel dat iemand wordt begluurd door de buurman – zelfs wanneer er geen geheimen aan het licht komen, wordt dit als eng ervaren en als een inbreuk op de privacy. Daarnaast zijn er nog andere vormen van schendingen van privacy zoals chantage en het onjuist gebruik van persoonlijke gegevens. Zelfs het bijhouden van grote persoonlijke dossiers door overheden kan uiteindelijk iemands privacy schenden.

85 (6) Door privacy te benaderen als iets breeders dan alleen 'garanderen van geheimhouding' blijkt, dat er diverse problemen kunnen ontstaan. Als de overheidsbureaucratie
90 persoonlijke informatie gebruikt om belangrijke beslissingen te nemen over burgers, maar die burgers geen inspraak hebben in hoe deze informatie wordt gebruikt, kan dat leiden
95 tot machteloosheid en kwetsbaarheid van het individu.

(7) De gevaren die samenhangen met grootschalige dataverzameling zijn daarom vooral zaken als onverschilligheid, dwalingen, misbruik, onmacht en gebrek aan transparantie en verantwoording. Er zijn mensen onterecht op een zwarte lijst beland. Het bureaucratisch gegenereerde
100 profiel begint de persoon te overwoekeren, zoals terrorisme-deskundige Beatrice de Graaf onlangs nog in haar oratie stelde.

(8) Privacy hangt samen met het
105 weerbaar maken van de burger. Het beschermde de persoonlijke integriteit en waardigheid. Als iemand gereduceerd wordt tot bepaalde gemonitor-

115 de gedragspatronen, moet hij in elk geval tegen die categorisering in beroep kunnen gaan.

(9) Discussies zoals die nu vaak worden gevoerd over privacy versus veiligheid, raken zelden de kern. Het
120 gaat niet om de vraag of overheden wel of geen persoonlijke data mogen verzamelen en analyseren. Het gaat om het staatsrechtelijk fundament onder die taakstelling: het garanderen van toezicht, transparantie, het afleggen van rekenschap.

(10) Deze waarden moeten de plaats in het debat innemen van het 'ik-heb-niets-te-verbergen'-argument dat
125 slechts bepaalde problemen omtrent privacy benoemt, maar andere onder het tapijt schuift. Een samenleving waarbinnen deze fundamentele waarden en daarmee de bescherming van privacy niet worden bediscussieerd, is als een rechtkant waar het risico bestaat dat iemand terechtstaat maar geen mogelijkheid heeft in beroep te gaan, het bewijs
130 niet mag inzien en die ook na het uitzitten van de straf het stempel 'verdacht' blijft houden.

135

*naar: Daan Weggemans
uit: Trouw, 25 juni 2013*

noot 1 Prism is een programma dat sinds 2007 door de Amerikaanse afluisterdienst *National Security Agency* (NSA) wordt gebruikt om internationaal inlichtingen te vergaren uit gegevens van internet. De onthulling ervan in juni 2013 riep veel protest op en de Amerikaanse regering werd beschuldigd van illegale afluisterpraktijken.

Tekst 3 Ik heb niets te verbergen

Het middendeel van de tekst ‘Ik heb niets te verbergen’ bestaat uit de alinea’s 3 tot en met 8.

- 1p 27 Welk kopje past het beste boven dit middendeel?

- A De bureaucratische overheid
- B Opvattingen over privacy
- C Sterke en zwakke argumenten
- D Veiligheid boven privacy

Het slot van de tekst ‘Ik heb niets te verbergen’ bestaat uit de alinea’s 9 en 10.

- 1p 28 Welk kopje past het beste boven het slot van deze tekst?

- A Bescherming van het individu garanderen
- B Data-opslag aan banden
- C De burger als beklaagde
- D Democratische principes respecteren

Functies van tekstdelen zijn te benoemen met begrippen als: advies, afweging, constatering, definitie, gevolg, onderbouwing, oplossing, samenvatting, toelichting, verklaring, voorbehoud.

- 2p **29** Welke twee van bovengenoemde functies vervult het tekstdeel van alinea 9 en 10 ten opzichte van de rest van de tekst ‘Ik heb niets te verbergen’?
- 1p **30** Van wat voor soort argumentatie wordt hoofdzakelijk gebruikgemaakt in alinea’s 6 tot en met 8 van de tekst ‘Ik heb niets te verbergen’? van argumentatie op basis van
- A causaliteit
 - B feiten
 - C gezag
 - D vergelijking
- 2p **31** Welke twee van onderstaande beweringen zijn in overeenstemming met de inhoud en strekking van de tekst?
- 1 De burger is tolerant tegenover de informatie verzamelende overheid, omdat hij sterk vertrouwt op de veiligheid die de overheid hem biedt.
 - 2 De vergelijking met de rechtbank wordt gemaakt om aan te geven dat de overheid onterecht allerlei persoonlijke gegevens verzamelt.
 - 3 Het belangrijkste bij privacy is dat je als burger zaken die anderen niets aangaan, altijd geheim moet kunnen houden.
 - 4 Het is de taak van de overheid om na een zorgvuldig debat te komen tot adequate regelgeving met betrekking tot het verzamelen van persoonlijke gegevens.
 - 5 In een samenleving waarin de veiligheid onder druk staat, kiest de burger toch eerder voor privacy dan voor veiligheid.
 - 6 Onbedoeld vergroot de overheid met privacyschendingen haar macht over burgers.

In alinea 7 wordt gesteld: “Het bureaucratisch gegenereerde profiel begint de persoon te overwoekeren”. (regels 104-106)

- 2p **32** Leg uit wat met deze beeldspraak wordt bedoeld. Gebruik voor je antwoord niet meer dan 25 woorden.

De strekking van de tekst ‘Ik heb niets te verbergen’ kan worden samengevat door de volgende zin met twee voorwaarden aan te vullen. “Privacy mag ondergeschikt zijn aan veiligheid wanneer de burger ...”

- 2p **33** Vat bedoelde twee voorwaarden samen. Gebruik voor je antwoord niet meer dan 25 woorden.
Bij overschrijding van het maximum aantal woorden vindt puntenaftrek plaats.

Bronvermelding

Een opsomming van de in dit examen gebruikte bronnen, zoals teksten en afbeeldingen, is te vinden in het bij dit examen behorende correctievoorschrift, dat na afloop van het examen wordt gepubliceerd.